se Jehowa tõ olli, kes sedda wisi nende jummalat naeruks olli pannud, et sekohha ükši alles terweks jänud. Se järrele tulli weel surem nuhtlus ülle keige Wilisti Ma, sest se rahwas sai nenda nuhheldud werre paisedega, et ükski lin ei tahtnud ennam sedda Jehowa laekast wasto wõtta se hirmo pärrast, mis nemmad teiste liinades ollid näinud.

Wilistide würstid wõtsid siis nou sedda kallist laekast jälle Israeli male läkkitada; preestrid ollid neile sedda noud annud, ja selle järrele wõtsid nemmad ka tehha, nemmad saatsid sedda auga ennese juurest ärra; nemmad ei läkkitand sedda mitte tühjalt ärra, sest omma muhkude näo järrel, mis nemmad omma ihho külges tunnud, lasksid nemmad wisuggused kuld-kuiud tehha, mis senna laeka jure sai pandud, ja nenda saat-

saatsid nemmad ue wankriga, kus kaks noort lehma ees, sedda laekast selle karbiga, kus need kuld-kuiud sees, Israeli male minnema, et nemmad piddid sama nähha, kas se nuhtlus selle laeka pärrast piddi ollema. Need nored lehmad agga pannid nemmad agga sepärrast wankri ette, et nemmad saaksid nähha, kas need piddid kül otsekohhe teed mõda minnema Israeli male, ehk kas nemmad piddid jälle taggase ümberpöörma omma wassikatte jure, mis neist mahha koio jäid; sest seäl maal olli se wiis, et wassikad neil tagga olli, mis lehmad wägga takka hoidsid, nenda et nemmad neid ei jätnud paigastke mahha. Wilistid said siis ka se tähhe läbbi nähha, et nende nuhtlus ep olnud koggematta neile sanud; sest need immetawad lehmad läksid ühhetassa Israeli male Pet-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1745, lk. 18